

Oer-IJ

Eeuwenlang
als uitloper van een getijde stroom:
heer en meester
in dit lage land

Deze verwoester werd verslagen
door mensen handen:
ingedamd, drooggelegd, verbannen
uit deze contreien

Z'n voetsporen, oeroud,
heeft hij echter als grondlagen
-voor altijd onuitwisbaar -
vastgelegd in de bodem,
overal waar hij ooit heerste

Voor wie die kenmerken
hebben leren zien en lezen,
is hij zò nog alom zichtbaar aanwezig

Fietsend of lopend over de lage
of hoger gelegen weggetjes en dijkjes
in dit oude landschap,
staan de bermen in het voorjaar
vol wuivend en sterk geurend
fluitenkruid en raapzaad;
planten van weleer

Echter, achter het geluid van de talloze vogels,
die daar hun habitat hebben of doortrekken,
hoort een enkeling er ook nog altijd
het verre geklots
van zijn ooit zo dreigende water

Die, kil, zwin

Een doodgewone boerensloot:
voor wie niet beter weet,
noch hoe 't zilt minnend plantje heet,
dat bloeit aardbeienrood

Zout water ging ooit af en aan
op 't ritme van het tij:
noordwest de zee, het OerIJ oost
opkomend en afgaand

Storm legt er nu het gras slechts plat,
maakt golfjes in de sloot
Geen klok luidt meer om hulp bij nood
in naaste dorp of stad

Wie weten van 't eertijds geweld
van d' aanstormende golven,
die hier ooit 't land bedolven,
dat steeds opnieuw zich heeft hersteld,

kijkt als met röntgen ogen
naar waar hij gaat of staat:
die dijk, die weg, die straat...,
ziet veel van lang vervlogen

Geen ordinaire boerensloot
maar ooit kil, kreek of die:
'n geschied'les voor een elk aan wie
dit landschap zich ontbloot

OerAi *Zaans* Krommenie

Diep in de prut, in et veen en de klai
lait et geheuge van et OerAi
Det ken vertelle van hoe et begon,
hoe mit zain water men hier leve kon

Eb en vloed, deur de zee, brochte of en an zand
Oit 't ooste, deur stroompies, kwam klai op et land:
ien komme en gaan van: slinke - oitdaie
Et OerAi dichtslibbend, wier toe Cromme(n)aie

Wie 't wete, die zien zuks en kenne vertelle:
verhale, die deer mee de boel gaan ofpelle,
tot, wie der maar loistere, zien hoe 't ooit was...
det 't OerAi bedekt wier mit jassie nee jas...

Doch stees deroit opsteekt nag: skouwers of kop
Et OerAi, ooit water, et geeft ze nooit op:
ze naam nach ze faam. Al verloor ie 't gevecht,
hai sting en blaift staan op dut oerouwe recht